

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Mecner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill., Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Aki nekünk igazat ad . . .

— febr. 23.

(Sz. I.) Valamikor, még e hó elején megemlékeztem a hadügyminiszternek a magyar delegáció hadügyi albizottságában elmondott beszédéről.

Elmélkedésem során a miniszter azon kijelentéséhez, hogy „az elmúltakat elmúltaknak kell tekinteni“ egy pár megjegyzést fűztem, körülbelül azzal a gondolatmenettel, hogy bizony jó volna ez — de mind a két oldalon ám. Intra et extra muros; innen és túl a vizen, amely nevezeték vala Lajthának. Es főleg a kaszárnyákban.

Nagy örömmel olvasom most, hogy a legkisebb termetű, de világos fejénél, nagy tudásánál fogva nagyra tartott delegátusunk: Papp Géza is ezen a nyomáson haladva tette meg tegnap észrevételeit a magyar és az osztrák delegációban elhangzott beszédek felett.

Tessék csak ide figyelni, mit mond a Papp Géza beszédéről leadott tudósítás:

„Szólok megemlékezni azután a hagyományos szellemről és azon magyarázatról, melylyel a hadügyminiszter a hagyományos szellemet definiálta. Magyarországon ez — ugymond — bizonyos mérvig odíózus fogalom, mert sok szomorú múlt emlékeinek az összegezését, helyes és helytelen belemagyarázását ismeri a köznép és köztudat ebben a fogalomban. Most a

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Kártyavár.

A „Zemplén“ számára írta: ifj. Mrennó József.

I.

Mikor azon a verőfényes májusi napon kocsis kocsis után fordult be a Szombathy kuriára, hét vármegyére szóló lakodalmát tartották Szombathy leányának, Klárának. Most is magam előtt látom azt a viruló szépségű, királyi termetű leányt, amint sirva borult anyja nyakába, mintha előre sejtette volna, hogy most látják őt utoljára boldognak. Félig elsugta, félig elzongta a búcsusót és sűrű nyomfelhő keletkezett a robogó kocsis nyomában, mely elragadta . . . messze vitte, oda a Beszkidek tövébe, abba a rideg legénylakásba, melyet most rendeztek be az érkező nagyasszony számára. És senki sem tagadhatta, hogy boldog. Orcáinak rózsagödröcskéi, sugáros két szeme mind csak a mellett tettek bizonyosságot.

Gyorsan felejté a szülői otthont, mit férje, Magoesay Elemér szerető gondallal igyekezett pótolni; kívánságait parancsnak vette s még otthon sem jártak annyira kedvére a dédelgetett leánynak. Boldogabb volt, mint

hadügyminiszter igen bölcsen és nagyon helyesen megemlékezik expozéjában ennek a kifejezésnek arról az értelméről, amelyet ő tulajdonit neki és ez által, hogy ő tulajdonítja e kifejezésnek azt az értelmet, annak bizonyos hivatalos jellegét kölcsönöz abban a tekintetben, hogy ezután a hadsereg körében is ez a fogalom bir majd értékkel.

Azt mondja a közös hadügyminiszter ur: a mi csapataink fő kötelességteljesítése odaadás, kitartás és áldozatkész bátorság; e hármass fogalom körül forog a hagyományos szellem fogalma. Később kiegészíti és azt mondja, hogy a hadsereg hagyományos szellemében kétségtelenül benne fekszik a haza és a nemzet iránti leghőbb szeretet és azt a rendíthetetlen meggyőződést is ki kell fejleszteni, hogy a haza és a nemzet jó- és rossz-volta a hadsereg szoros összetartozósága és a legfőbb hadur — mi úgy mondjuk: király — iránti tántoríthatatlan hűséggel a legérzékenyebb kapcsolatban áll.

A hadsereg hagyományos szellemének ezen meghatározását minden magyar ember elfogadhatja és aláírhatja. Rendkívül örül és szerencsés gondolatnak tartja azt, hogy a hadvezetés részéről e fogalomzavar tisztázása végett ez a kijelentés megtétele. Rea a hadvezetésnek a magyar közjoggal szemben tanusított magatartása

valaha hitte. És a viruló természet mennyire illett hangulatához. Az ózondús fenyves, a csevegő kis patak mind boldogságáról regéltek. A holdvilágos esték, melyeken Elemérrel karöltve sétált, édes mámorba ringatták s húsága, nagyravágyása eltörpültek, elveszték a szent természet ölében.

Az idő nemsokára őszre vált. Klára sokat szorgoskodott a ház körül, gondallal gyűjtötte a télire valót, osztotta a konyhában a parancsokat, magyarázgatva a szolganépnek, hogy anyuskám ezt így . . . azt amugy csinálja. Figyelme egészen ide terelődött. Nem tűnt föl Elemér búskomor arca, hogy is gondolhatta volna, hogy boldogságának egén vészfelhők tornyosulnak. Pedig a szeszélyes sors egy fekete lapot is tartogatott számára.

II.

A városban tarka hírek szállongtak Magoesay Elemér felől. Nem rakta a pénzt legénykorában a pénzszládába. Aztán sokba került neki a kártya és cigány. Nem tanították takarékoságra. „Jó cimborá“ volt szegény s ilyesmit nem lehet olyan olcsón kiérdemelni. Az ilyen címért áldozatot kell hozni. És Elemér olyankor kölcsönrel pótolta, mi nem tellett a sajátjából. Erthető, hogy hitelezői

egyáltalában a legnagyobb mértékben kedvező benyomást tette és kívánatosnak tartaná, hogy a magyar államiság teljes tiszteletét jelentő szavak, melyekkel a hadügyminiszter a magyar hadügyi albizottság e hó 9-én tartott ülésében a magyar alkotmánnyal szemben táplált érzelmeinek kifejezést adott. *Magyarországnak nemcsak polgársága körében, de minden kaszárnyában is köztudomásúvá válnának, mert ennek végtelen előnyös kihatásai lennének és az volna a következménye, hogy a sokszor előálló félreértések kölcsönös megértésre és megbecsülésre vezetnének.*

Majdnem szórol szóra ugyanazt a conclusiót vonja le a hadügyminiszter axiomájából, amit mi.

És igaza van: ám maradjon meg hát a hagyományos szellem hanem úgy, amint azt most magyarkedvelő Pitreich hadügyminiszter ur megkonstruálta.

A „Kazinczy-kör“ kamaraestélye.

A „Zemplén“ számára írta: Andor Károly.

— febr. 22.

Nem mindennapi élvezetben volt része szombaton a sátoraljai helyi intelligens közönségnek. A „Kazinczy-kör“-nek az a szakosztálya, mely sokak véleménye szerint a „halvaszületett“ jegyben kezdette meg működését, fényesen reácafolta a nagyhangú korifeusok városzerte hangoztatott ugynevezett közvéleményére. Az ő véleményük szerint Rákóczi városában nincs talaj a klasszikus zene számára, erre sem a közönség nem érett, sem a zenészek nem eléggé

rossz szemmel nézték házasságát, mert tudták, hogy a Szombathy kuria sem igen válogathat a szeszélyes sors kincseiben. Elemér is igen jól tudta ezt, de Klára elbájoló varázsa minden gondfelhőt eloszlatott homlokáról s jelenlétében arcán a remény biztató sugára derengett, mely fölébresztette nyomasztó álmából. Ujra rózsaszinben tűnt elé a jövő s leküzdhetőnek az akadály.

Csalódott. Csakhamar kiméltelenül támadtak rá hitelezői s időt sem engedtek adósságai rendezésére. Láta, nincs többé menekvés és zsibbadás szállta meg esztét, idegeit, ha arra gondolt, hogy magával rántja a bukácsba szeretett feleségét, ki imádott napját látja benne. Még ámitja az ártatlan teremest, nyugalmat erőszakol magára, pedig egész tenger zúg végig agyán. Háborgató szellem üzi el szeméről álmait s végre nagy lelki tusa után elhatározta, hogy Klárának is tudtára hozza helyzetét.

A szürkület fényében, mely sápadt világot derengtetett a szobába, a tündérvilág mesés alakjai látszóttak megelevenedni Elemér szemei előtt. Klára a kandalló pattogó tüzeit nézte, eszébe jutottak leánykori álmái, míg Elemér fürkésző szemekkel lesett az alkalomra, arra az áldatlan perere,

tökéletesekek; de meg különben is nem jó magyar az, aki a szép magyar zene helyett érthetetlen klasszikusnak nevezett zenei zürzavart nyújt a közönségnek.

Mintha ez a két fogalom: *klasszikus és magyar zene* teljesen kizárná egymást. Aki ilyen elveket nem röstel hangoztatni, az ítéletet mond nem a klasszikus zene, hanem a saját tudatlansága felett. Beteges sovinizmus az egész és semmi más.

Kétségtelen dolog, hogy a magyar közönség szívéhez legközelebb áll a magyar cigány fülbecsengő, szívhez szóló, gyönyörű nótája, a honfibanat könyeiből született kurcedalok édesbús melancholiája, melynek szépségét az egész világ elismeri és csodálja; de épen ez az utóbbi körülmény mutatja, hogy a zene terén nincs helye a tulzott sovinizmusnak. A szép zenét nemzeti-ségi különbség nélkül minden ember élvezi, mert az emberi lélek érzelmevilágának legkedvesebb megnyilatkozása. Azt pedig minden sovinizmusunk mellett sem állíthatjuk komolyan, hogy csak a mi zenénk hat a szívhez, ez a merész állítás csak a magyar nép számára foglalná le a széperzéket. Más népek zenéje is a szív, a lélek megnyilatkozása, s ha ők tudnak a mi zenénken, a mi dalainkon lelkesedni, lehetetlen, hogy az ő zenéjük hidegen hagyhatná a mi szívünket.

Már maga a név: *klasszikus zene* is azt mutatja, hogy fölülemelkedve a nemzeti-ségi korlátokon, olyan zene ez, amely az emberi lélekben rejlő örökszépnek a kifejezője. A bánat, a fájdalom nemzeti-ségi különbség nélkül szomorú hangokat csal ki a szívből s a lengyeleknek a mi zenénktől teljesen eltérő, szomorú dalai is menyüi könyet esaltak már a magyar szemekbe. Nincs a léleknek olyan rejtett érzelme, amit zenével kifejezni nem lehetne; de ehhez már nagy zenei tudás szükséges s azt nekünk magyaroknak is el kell

mely lerombolja kettejük boldogságát. Végre megszólalt:

— Édes Klárám, egy fontos dolgot kell tudnodra adnom.

— Mi az? — felelé egykedvűen Klára.

— Mielőtt a dologra áttérnék, szolgáljon mentségemül, hogy jelenem tiszta, mint a derült égbolt, a multakért azonban kérdőre vonhatasz; azokért bűnhödnöm kell.

— Nem értelek? — felelé reszketve Klára.

— Gyilkosod vagyok! — szóló Elemér s egész testében megborzadt.

— Szólj az Istenért! Mi történt? — sikoltott föl Klára s a kandalló lángoló tüze megvilágítá sápadt arcát.

— Elvesztünk, tönkre mentünk — mondá Elemér fátyolozott hangon

— nyakunkon a hitelezők, kik holnap utolsó butorainkat is dobra ütök.

Oh én dőre! Az égbe vágytam s a porba estem; sőt magammal rántottalak téged is, kinek oltárt emeltem szívémben. De jóvá akarom tenni hibámat s ha már nem tudtam tisztességesen megélni hivatalomból, búcsút kell mondanom hazámnak, hogy egy új hazában két kezem munkájával megkeressem kenyeremet. Te pedig édes Klárám, ne ítélj el! Vétkem csak az, hogy lelkelem egész hevével, szí-

ismernünk, hogy e tekintetben a külföld híres zenészei örökbecsű műveket hagytak hátra. Mi is kiérezhetjük az ő zenéjükből, mint olvad föl a dalban az emberi szív minden érzelme, hogyan lehet néhány hangszerezzel dalba varázsolni a kedélyvilágot. Ebben a külföldi zenészek nagy mesterek, mert magas fokon áll zenei műveltségük s mi magyarok is sokat tanulhatunk tőlük. Ők szeretik a mi zenénket s nem röstelnek tőlünk ritmikailag eredetiséget átvenni s mi ellen-szenvvel hallgathatnók az ő zenéjük szépségeit?

Az a tökéletes zene, amely klasszikus magaslata tud emelkedni. Belátták ezt híres magyar zeneszerzőink Liszt és Erkel is, és az általános klasszikus zenébe iparkodtak belevinni a magyar rythmust és a szebbnél szebb magyar dalmotívumokat s tündérvilágot teremtetek a magyar zenéből. A tökéletes zenei formák s a hangszerelés művészi tökéletessége kell ahhoz, hogy az érzés minden árnyalatát kifejezze a zene s ide kell a valódi klasszisztika. Aki csak egyszer hallotta is Erkel „Bánk-bán“-jának tiszparti jelenetét, ezt a magyar szív siralmát, szerelmét, boldogtalanságát, a pusztaság hangulatát, a természet gyászatát oly gyönyörűen kifejező zenei képet: az sohasem lesz hátlatlan hallgatója a klasszikus zenének; mert a klasszikus zenei ész alkotott azokból az egyszerű magyar motívumokból olyan magas tökéletességgel s örökbecsű zenei képet.

Csak azt akartam bizonyítani, hogy klasszikus zene és nemzeti érzés nem ellentétes egymással; s ma már különben is annyira haladtunk, hogy a műveltség is megköveteli, hogy tudjunk és akarjunk érdeklődni a klasszikus zene iránt. Eleinte bizony szokatlan, érthetetlen az a nem zenei képzettségű embernek, de néhány hangverseny türelmes végighallgatása után már élvezheti mindenki, akiben van egy kevés zenei érzék. Fényes bizonyíték erre városunk közönsége. Hangversenyről hangversenyre növekedik az érdeklődők száma s azok, kik eleinte úgy távoztak, hogy érthetetlennek mondták a klasszikus zenét ma már figyelemmel tudják kísérni, sőt sokan talpraesett kritikát is tudnak hangoztatni.

Ha valamire, a klasszikus zené-

vem minden dobbanásával szerettelek, pedig nem lett volna szabad tekintemet ártatlan arcokra emelnem. Amerikában akarok új életet kezdeni. Itt nem bírnám többé elviselni az emberek szuró tekintetét.

Viaszsárga lett Klára arca, szemei megtörték, kezei leestek ölébe. Elemér minden szava úgy szúrt a szívébe, mint a hegyes tű. Hideg kezével végigsimította égő homlokát s biztató és határozott hangon felel: — Nem Elemér, én akkor sem tagadom meg a szeretetet, az Ur oltára előtt esküdött hűséget, mikor áldozatot kell hoznom érte! Követem minden lépésedet! — és görcsösen kapaszkodott férje karjába s szeméből úgy hullott a könny, mint az esőcsepp.

III.

A hajnal már bontogatni kezdte szárnyait, mikor Klára és Elemér befordultak a Szombathy-kuriára. Váratlan jöttük úgy meglepte az egész házat, mint a falevél az első fagyos szellőre a földet. A meglepetés csakhamar rémületté változott, mikor elbeszélék jövevények célját. Tervüket olyan határozott formában adták elő, hogy gondolkozási időt sem engedtek.

Az öregek arevonásain valami esendes szomorúság kezdett elvonulni. Tudták, hogy Klára, ha ketté fűrészelik sem áll el elhatározásától. Lelkük minden keserősége, fájdalma azokban a nagy nehéz, könyeseppekben tükröződött vissza, melyek fakó arcukon végiggördültek.

Klára, bár rémes sejtelmek gyötörték, hideg nyugalmat erőszakolt

nek élvezésére nevelni kell a közönséget. Más városokban ezt a célt szolgálják a különböző zeneiskolák, ahol megnyerheti a közönség a szükséges zenei előismereteket, nálunk ilyenek híre sincs. Ezen a bajon akar segíteni a Kazinczy-körnek néhány lelkes zenész tagja, akik hangversenyek rendezésével iparkodnak megnyerni a közönséget a magasabb zene kedvelésének. Lankadatlan szorgalommal dolgozik s költséget, fáradságot, időt nem kímélve szebbnél szebb műsorral lépnek fel. — Igen szép dolog ez egy vidéki városban s hazánk területén valóban ritkaságszámba megy az ilyen város. Rendkívül nehéz négy oly zenészt együtt találni, akik kamarazene előadására vállalkozhatnak; szép zenei tudás és nagy gyakorlat mellett idő és tanulás is kell hozzá s nálunk mindezek mellett még a közönség rokonszenvének a meghódítása is. Szembe kellett szállni minden előítélettel s lépésről-lépésre lassan előítani tért a klasszikus zene számára.

Dicséret illeti lelkes buzgalmaért Dános Miklós főmérnököt, a Kazinczy-kör zenei szakválasztmányának elnökét, a kamarazeneszkek összetartó lelkét és szorgalmas tagját. Az ő lakása a tanuló, gyakorló iskolája a kamarazeneszkeknek, akik között ott találjuk Pöschl Gyula főmérnököt, akinek remek hegedűjátékát már többször igazi élvezettel hallgatta a közönség; Gruska Lajost, Sárospatak műveltlekű kedves plébánosát, a kamarazeneiör Maecenását és violajátékosát; Fischer Géza mérnököt, ezt a fiatal, igen szép képzettségű zenészt; Háner János mérnököt; Orlovsky Frigyes tanárt és Kárpáti segédtanfőügyelőt, akikhez a vidék legjobb zenei tehetségei csatlakoznak, mint vendégszereplők.

A múlt szombaton tartott hangversenyen Plotényi Nándor ungmegyei földbirtokos, hirneves hegedűművész és neje, valamint Lorenz Győző karmester vendégszereplése tették az estélyt fényes sikerűvé. A vármegyeház nagyterme alig tudta befogadni az érdeklődő közönséget. Mintha Budapestben a Royal fényes hangversenytermében lettem volna s mikor Volkman „Vonós négyes“-ének első akkordjai fölhangzottak, azt az ünnepélyes esendét lehetett tapasztal-

magára. Sápadt, veritéktől fényes arcára fájdalmas mosolygást varázsolta s görcsösen esimpajkozott Elemérbe, mintha félne, hogy elszakítják tőle.

Az odaadó szerelem, az egyetértő édes szövetség legyőzte a szülői szeretetet. Klára követte férjét. Zivataros éjszaka volt, mikor a kocsi kigördült az udvarból. A szél élesen sivitott s a kutyák ijeszten ugattak a folyosó alatt. Klára remegve simult Elemérhez, kihez az étellel leszámolt nyugalommal fűzte bizonytalan sorsát.

A prüszkölő gőzös az orkántól lassított zakatolással száguldott végig a gondolatfárasztó fönán. Klára elesigázva az izgalmtól, mély álomba merült, Elemér pedig úgy érezte magát, mintha egy nehéz varázstól szabadult volna meg. Szemei állandóan Klára elhalványult arcán pihentek s el-el-szorult szíve, valahányszor arra a nagy áldozatra gondolt, mit Klára most érte hozott.

IV.

Mély fájdalom ütött tanyát azóta a Szombathy-kurián. Falai közt volt a vendég. A szomorúság szegődött be oda társnak. A fákát már utolsó lombdisezeitől is megfosztotta az első fagy, vakító, tündöklő hótakaróval pompázott a róna, mire az első hírt meghozta a posta az új világból. Kedvező lehetett, mert a magába temetkezett öreg Szombathy arcára is kiült a mosolygás napfénye s valami ilyesfélét morgott: Segitse is őket a jó Isten! Reményei, melyek álommá foszlottak, újra szárnyat kezdtek bontani. Egyedüli vágya volt, hogy imádott leányát viszontláthassa.

talni, ami a műértő pesti közönséget szokta jellemezni. Igen szépen játszották le Plotényi Nándor, Dános Miklós, Gruska Lajos és Pöschl Gyula a négyes mindegyik tételét. Gyönyörűség volt hallgatni Plotényi remek játékát, akinek vonója alatt szinte életre kel a hangok özöne s oly művészi technikával játszott remekhangú Straduariusán, hogy Volkman zenéjének roppant nehézségei gyermekjátéknak tetszettek.

Ezután az őz művész nejeinek zongorakisérete mellett Saint-Saëns Rondo capricioso-ját játszotta el olyan gyönyörűen és könnyedséggel, hogy nem tudtuk, vajjon magas művészetét vagy mosolygó nyugodtságát csodáljuk inkább. Nem vagyok eléggé hivatott remek játéknak a bírálására, de a felhangzó orkászertü taps eléggé bizonyítja, hogy milyen hatással volt áhitatszerűen hallgató közönségére. Műsorának második száma saját szerénye volt, egy régi magyar dalokból összeállított egyveleg. Klasszikussá tette a minden ízében magyar dalnak, előadva olyan művészettel, hogy szinte káprázatos. Ezt kellett volna meghallgatnia a kikent bajuszu Bajusz bácsinak, tudom megesodálta volna s legalább egyidőre hive lett volna a klasszikus muzsikának. Szomorú, vig, friss váltogatták egymást gyönyörűbbnél gyönyörűbb változatokban, mintha a híres Reményi jött volna újra közénk. Annak a szelleme uralkodik Plotényi művészetén, annak a méltó tanítványa ő minden ízében. Szünni nem akaró tapsra a művészpárnak újra játszani kellett néhány szép magyar dalt s meglátott rajtuk, hogy a maguk gyönyörűségére is játszanak, olyan csodaszép hangok törtek elő zongorából, hegedűből. Kedves emléket hagytak itt mindketten s Ujhely közönsége hálással fog mindenkor e szép estélyre visszaemlékezni.

A műsor befejező száma Schubert „Vonós ötöse“ volt, melyet Pöschl Gyula, Dános Miklós, Gruska Lajos, Lorenz Győző és Orlovsky Frigyes adtak elő olyan precizitással, hogy az „összes“ dicséretre vált volna a legghiresebb zenésztársaságnak is. Pedig e darabot rendkívül nehéz eljátszani s betanulása végtelen türelmet kíván. Rythmusa folytonosan változik s zenei képekben egy teljes va-

Es újra belemarkolt szívébe a fájdalom, mikor nem jött hír a gyermekektől. Két hosszú hónapig várakozni, mikor nála most egy nap is örökrevalóság számba ment. Milyen gyerek módon tudott örülni a második levélnek. Fakó, fehér arca lángban látszott égni, szemei megteltek örömkönyekkel s oly kedves lett, hogy madarat lehetett volna vele fogni. Így volt ez a harmadik levél érkezésekor is.

Ujra hosszú szünet állott be. A dértől megöszült róna már a közelítő telet jelentette. Az öreg Szombathy arszine még fakóbb lett, mintha lépést tartana a természet haldoklásával. Szíve mélyén valami nagy fájdalom rágódott, álmában rémes sejtések gyötörték.

Egy ködös, őszi napon azután a gyermekek megérkezését jelezte a táviró. Most már nem tudta: álom-e, vagy való. Kétszer is kezébe vette azt a boszorkányos irást, de táncoltak előtte a sorok, mintha minden betűnek keze-lába támadt volna.

Való volt. Csak a számban érte meglepetés, mert hárman jöttek. Az ismeretlen: egy szőke haju, ici-pici fucska volt, Pistike, a család legfiatalabbja. Fájdalmas volt küldetése. Hivatva volt pótolni a törzset, hogy ott legyen helyette, mikor kidül. Elemér a halál esiráját hozta magával hazájába. Az édes hazai földben óhajtott örökre megpihenni s özvegy lett... bús özvegy szombati Szombathy Klára. Csak kártyavár volt boldogsága, mire ha ráfujnak, összedől.

dászatot mutat be, hangfestéssel utánozva a készülődők izgatott zajongását, a kürtök harsanását, az erdők mély esőndjét, a fölvert vad menekülését és üldözését, kimulását, a vadászkiértők gyászkiéretét, majd a vadász után a vig lakomát és táncot, amely utóbbit Schubert majdnem teljesen magyar motívumokból állította össze. Amilyen nehéz e darab megértése és betanítása, épp olyan elismerés illi a derék muzikusokat, akik annak minden szépségét úgy érvényre juttatták. Lorenz Győző kitűnő zenei képzettségét remek játéknak kívül az is bizonyítja, hogy ugyszólván próba nélkül azonnal alkalmazkodni tudott vonósnegyesünk előadásmódjához.

Ezen sikerült zeneestély hatása alatt avval az óhajjal zárom be több okból kissé hosszúra nyúlt ismertetésemet, hogy Ujhely városa, mint anynyi sok szép és nemes dolognak, a művészi zenének is legyen igazi melegágya!

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Anyakönyvi kerületi választás. A belügyminiszter Zemplénvármegyében a Bosnyicza községhez tartozó Dubnyik-majort a viznsói anyakönyvi kerületből a rákóczi anyakönyvi kerülethez csatolta át.

(Rendkívüli képviselőtestületi ülés. 1904. évi február 24-én délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében rendkívüli képviselőtestületi ülés lesz a következő tárgysorozattal: 1. A pénzügyi és fogyasztási adók ellenőrzésére kiküldött bizottság javaslata a szesz és fogyasztási adó kezelésére vonatkozólag. 2. A pénzügyi bizottság javaslata az apró földekre megtartott árverésre vonatkozólag. 3. Ugyanannak javaslata egy író gép beszerzése tárgyában. 4. A vármegye törvényhatósági határozata Vass István rendőrőrmester és Hlavathy Kálmán nyugdíjának visszautalása tárgyában. 5. Pénzügyi bizottság javaslata Jakubcsó Józseftől elfoglalt terület kártalanítása iránt.

(Hivatalos hirdmény. Az 1903. évről kislejtezett ócska anyagok, ajtók, spalét táblák, ablak és ajtó tokok, ócska szekerek, ócska színházi ülések, vasneműek stb. 1904. évi február hó 29-én délelőtt 10 órakor a tornacsarnok helyiségében nyilvános árverésen a legtöbbet ígérnek készpénz fizetés mellett elfognak adatni. Venni szándékozók erről ez uton értesíttetnek. Sátoraljaújhely, 1904. évi február hó 22-én. Székely Elek polgármester.

HIREK.

— Elbocsátások a honvédség köréből. A miskolci 10-ik honvédszázalagból, melyhez a helybeli 3-ik honvédszázalag is tartozik: Apáthy Sándor, Kovács Kálmár, Mandel Géza és Halász Elek tartalékos hadnagyok saját kérelmükre a honvédség kötelékéből elbocsátattak.

— Eljegyzés. Szikora Géza, gr. Lónyay Elemér uradalmi erdőseje f. hó 20-án jegyezte el Tima Ilonkát, Tima Józsefnek, báró Waldboth uradalmi tisztartójának kedves és művelt leányát.

— Kamarazeneestély. A „Kazinczy-kör“ zeneválasztmánya mindent elkövet, hogy a közönséget megnyerje a klasszikus zenének s meghálálja azt a rokonszenves figyelmet, amelyet eddigi szereplése iránt mindenkor mutattak. Plotényi Nándor és neje, valamint Lorenz Győző remekeskerü vendégszereplése után gróf Mailáth Józsefnét sikerült megnyernie a legközelebbi hangversenyre. Márc. 12-én tehát újra igen szép zeneestélyben lesz része városunk zenekedvelő közönségének.

— **Időjelzés.** Az utóbbi napokban egyre hűl a léghőmérséklet s a hideg felé gravitál az időjárás, de mindig változatos jelleggel, ahol a változások derült, borult, szél, csapadék alakjában nyilvánulhatnak és utóbbi eső vagy hó esésében. E hó utolsó harmadában állandóbb jellegű időjárással szintén hideg időt várhatunk. Február hó még hátralévő esőmódotjai 19., 26., 27-re esnek.

— **Nyilvános köszönet.** A sátoraljai helyi állami polgári leányiskola növendékei f. évi febr. hó 14-én az intézet helyiségében ének- és szavallatokkal egybekötött gyermek-szín-előadást rendeztek. A közönség tetszés szerinti adományából megmaradt tisztán vizsgái jutalmi alapra 76 korona. Az összeget az igazgatóság gyümölcsözés céljából takarékpénztárba helyezte. Fogadják a nemeslelkű adakozók adományaiért a tanuló növendékek nevében az igazgató hálás köszönetét. *Gyulai Károly*, állami polgári isk. igazgató.

— **A javíthatatlanok.** Két javíthatatlan bűnös került e napokban a rendőrség kezébe. *Topa Erzs* 18 éves hely nélküli eselédleány és *Horváth Borbála* cigányasszony személyében. Előbbi többször volt már büntetve, sőt egy ízben már ki is toloncolták a város területéről. *Horváth Borbála* pedig ötször volt már lopásért és orgazdaságért büntetve s csak e napokban töltötte ki néhány hónapos börtönbüntetését. A két jómadár most azért került a rendőrség elé, mert *Topa Erzs* két női ruhát lopott, melyet *Horváth Borbála* adott el.

— **A koldus.** Ha egy hirneves ember meghal, ezer és ezer ember van jelen a temetésen, haljon meg csak egy szegény ember, alig látunk néhány résztvevőt. Így szokott az lenni a legtöbb helyen. Erdő-Horváti község ebben a tekintetben — mint lapunknak írják — kivételt képez. Meghalt a község koldusa. A temetésen, mely a ref. vallás szertartása szerint történt, megjelent a községi elöljáróság részéről *Komássy Antal* körjegyző, *Géresi István* bíró és *Sajgó Péter* törvénybíró és a faluból igen sok és szép számu résztvevő. Adja meg az isten azokat, akik a szegénnyel jól tesznek, és akik nem feledkeznek meg arról soha!

— **Tüzlöttök gyűlése.** A sátoraljai helyi önkéntes tüzlöttő-egyesület évi rendes közgyűlését f. hó 28-án, vasárnap délután 2 óraker tartja a Csillag-utcai tüzlöttő-örtanyán, melyre a parancsnokság az egyesület tagjait ez uton is meghívja.

— **Külföldre szóló levelek.** A kassai postaigazgatóság a következő figyelmeztetést adta: Még mindig előfordul, hogy a Magyarországból külföldre s főleg a keleti országokba szóló levelek elégtelenül vannak bérmentve, minek folytán a hiányosan bérmentesített levelek és egyéb levélpóstai küldemények a hiányzó bérmentesítési díj kétszeres összegével lesznek megterhelve s ezáltal a feladók nemcsak a címzeteknek okoznak akaratlanul kellemetlenségeket, hanem a hiányos bérmentesítés miatt a magyar posta kincstár is károsul. Ezen hibás bérmentesítés annak tulajdonítható, hogy a közönség az 1900. évi január hó 1-ével életbe lépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe és a külföldre szóló leveleket még most is 20 fillérrel bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalommal ismételtlen közöljük, hogy a külföldre szóló egyszerű levél díja 15—15 grknt 25 fillér, a levelezőlapp díja pedig 10 fillér; az Ausztriával, Bosznia és Hercegovinával, Németországgal, Szerbiával és Montenegróval való forgalom pedig az egyszerű levél díja: 10 fillér a levelezőlapp pedig 5 fillér. Az ajánlási díj ugy a belföldre, mint a külföldre szóló leveleknél 25 fillér. Felhívjuk még arra is a közönség figyelmét, hogy Törökországban könyvek nem postai csomagba, hanem legelőszere-

rűben keresztöltés alatt, s ha értékesebb küldeményről van szó, ajánlva küldendők.

— **Megszokott javítóintézeti növendékek.** A kassai rendőrkapitányság távirati uton értesítette a helybeli rendőrhatalóságot, hogy az ottani javítóintézetből *Rosznák István* 17 éves, kassai születésű, *Jurás Miklós* 15 éves, budapesti születésű, *Ladányi Gyula* 17 éves, budapesti születésű, *Nagy József* 17 éves, szegedi születésű és *Fábián Béla* 16 éves, budapesti születésű növendékek megszoktak. A szökevény fiuk sötét-kék huszáros sapkát, sötét-kék posztó ruházatot, bakancsot és karton nyakkendőt viselnek. Akik hollétükről tudomással bírnak, közöljék a rendőrséggel.

— **Piknik Tokajban.** A tokaji hölgyek és a tokaji koreszolyázó egyesület a létesítendő közközház alapja javára folyó hó 13-án az „Arany Sas” szálló összes termeiben fényesen sikerült pikniket rendeztek. A mulatság este 8 óraker táncsal vette kezdetét s 10 óraker a pazar fényvel díszített és gazdagon megrakott asztalok mellett foglalt helyet a társaság. Az első pohárköszöntőt *Nemes Andor*, a rendező-bizottság diszelnöke mondta, a házi asszonyok s házi kisasszonyok egészségéért üritvén poharát, megköszönve nekik az estély rendezése körül kifejtett buzgalmukat és munkásságukat, amelyeknek tulajdonítható a fényes erkölcsi és anyagi siker. Ezután *Lengyel Mihály*, a rendező-bizottság elnöke lelkes szavakkal a megjelent vendégeket s közölték a kerület közkeveltségi képviselője *Bernáth Béla* egészségére üritette poharát. Majd *Bernáth Béla* gyújtó hatású beszéddel válaszolva, a tokaji hölgyeket éllette. A tősztok elhangzása után ismét táncra perdült a fiatalság, amely tánc kiváló jókedvvel egész reggel 9 óráig tartott, mialatt a figyelmes háziasszonyok nem szüntek meg gondoskodni arról, hogy az asztalokról a jó bor, théak és hűsítő italok el ne fogyjanak. — Másnap d. u. 4 óraker a morzsára majdnem az egész mulató-társaság ismét összejött és szünni nem akaró jókedvvel mulatott egész a késő éjjeli órákig. — E fényesen sikerült estély rendezése körül fáradhatatlan buzgalommal működtek a következő háziasszonyok: *Császár Pálné*, *Czagányi Béláné*, *Gyubek Ferenéné*, *Helm Sámuelné*, *Króczér Lászlóné*, *Kvaszinger Miklósné*, *Olay Lajosné*, *Pekáry Jánosné*, *Rothfuchs Jánosné*, *Szabó Lajosné*, özv. *Székely Alajosné*. — A jelenvolt hölgyek névsora a következő: *Asszonyok*: Özv. *Azary Mihályné*, *Berkovecz Józsefné*, *Czike Ferenéné* (T.-Ladány), *Dienes Gyuláné*, *Füzesséry Odónné*, *Hermann Lajosné* (Bécs), *Horváth Jánosné*, *Inselt Vilmosné* (Nagy-Homokos), özv. *Kőpataky Gyuláné*, ifj. *Liptay Edéné* (Nyiregyháza), özv. *Nemes Ferenéné*, *Nemes Andorné*, *Posspischl Ferenéné*, *Plathy Zsigmondné*, *Románszky Antalné*, *Székely Károlyné*, *Szobonya Dezsóné*, *Tittes Rudolfné*, *Zák Margit*. — *Leányok*: *Berkovecz Rózsika*, *Czike Ilonka* (T.-Ladány), *Czike Margitka*, *Csörgő Erzsike* (Tarzal), *Gyubek Irma*, *Horváth Etuka*, *Kálmán Margitka*, *Kvaszinger Ilonka*, *Kvaszinger Margitka*, *Miklóssy Irma*, *Nemes Sárka*, *Pekáry Manya*, *Pekáry Anna*, *Románszky Irma*, *Soltész Esztike*, *Somogyi Masu* (Szerencs), *Székely Ella*, *Szobonya Marsuka*, *Thoma Irén* (Nagy-Kinizs). — A bál összes bevétele: gyűjtésekből 536 kor. 20 fill. Felülfizetésekből: 132 kor. Az összes kiadás: 450 kor. 70 fill. Készpénz maradvány: 217 kor. 50 fillér, mely összeg Tokaj város elöljáróságának adatik át, hogy kamatozás végett takarékbba helyezze el a felállítandó kórház egy ágya alapja javára.

— **Homes és Fey** a „Magyar Király” tánctermében három napon át nagyon vonzó és nagyon ügyes antispiritisztikai mutatványokat mu-

tattak be, mely valóban érdemes a megtekintésre. Holnap szerdán csupán felnőtt uraknak lesz tartva egy nagyon érdekesnek ígérkező előadás, melyben mozgófényképekben rendkívül kacagató párizsi képek lesznek bemutatva. Így pl. „Szerelmem az emeleten”, „Párizsi ballet a Mullin Roug hirneves terméből”, „Eredeti keleti rabszolgavásár a hárem tulajdonosok által” stb. Homes és Fey produkciói magasabb színvonalon állanak, s méltán érdemesek a közönség pártfogására és osztatlan érdeklődésére. — A holnapi előadást csak is felnőtt férfiak nézhetik meg.

— **Névmagyarosítás.** *Guttman Vilmos*, nagy-kövesdi aljegyző és *Knopfler Sándor* és *Ödön*, — előbbi a nagy-kövesdi körjegyző veje, utóbbiak ugyanannak fiai belügyminiszteri engedéllyel előbbi nevüket *Molnár* névre változtatták át.

— **Veszélyes látogató.** Látogatóba ment a minap *Váradi Imre* ricsesi cigány zenész semjéni atyafiához, *Balog Kálmán*hoz, ki társához hasonlóan, télviz idején zeneszóval mulattatta a falu legényeit, nyáron át pedig válykot vetett. Balog szívesen fogadta semjéni konyhájában régen látott cimboráját, sőt, hogy éjnek idején ne kellessen utnak indulnia szállást is adott neki. *Váradinak* a nem várt vendégszeretet annyira jól esett, hogy a hosszú éjszakán át fejében kavargó zavaros gondolatok közben eltökélte, hogy ezt a szíves vendéglátást valamiképen meghálálja. Erre legelőszerebbnek találta az öldöklést. „Itt két ember is meg fog halni” — mondotta másnap reggel, mikor álmából fölébredt. Elővette forgópisztolyát és Balog szemelátára két golyót tett bele. Balog eleinte tréfára vette a dolgot és nem kísérlette megakadályozni társát a forgópisztoly megtöltésében. A következő pillanatban *Várad* fölemelte a töltött revolvért és Balogra sütötte. Erre a vendéglátó cigány vértől boritva öszszerozott, a vendégszeretet élvező *Várad* pedig futásnak eredt s úgy világgá ment, hogy a csendőrök nem tudnak nyomára akadni. A sérült Balogot baltkarján találta a golyó. Sebe veszélyes s ezért a helybeli közközházba szállították ápolás végett.

— **Rendőri hírek.** *Ellopott sertések.* *Kovács Józsefné* helybeli lakos, a kis vasuti állomási pályáról neje f. hó 21-én panaszt emelt a rendőrségen hogy előtte való éjjel ismeretlen tettes három darab 100 kor. értékű sertés ellopott. A tolvajokat, akik valószínűleg cigányok lehettek, keresi a rendőrség. — *Lopás.* *Schwarz Józsefné* helybeli lakostól *Varga Jozsefné* hely nélküli eseléd 14 korona értékű ruhát lopott. Elfogták.

— **Mellék foglalkozást.** Egy tekintélyes élet- és gyermekbiztosító intézet S.-A.-Ujhely és vidékére nagy ismeretségi, befolyásos, szorgalmas és erélyes hivatalnok, tanító, kereskedő, iparos vagy gazdálkodónak átadná helyi képviselőségét és ennek munkásságát, melyet a saját foglalkozása mellett mellékesen eszközölhetne — az intézet igen jól honorálná. Olyanok, kik teljesen reá számíthatnák magukat az intézetnek való munkálkodásra, kedvező feltételekkel alkalmaztatnának utazó hivatalnokokul, üzletszerzés és szervezésre. Ezek már öt évi működés után nyugdíjkepek is volnának. Ajánlkozások „Jövő” jellige alatt a „felsőmagyarország szerkesztőségéhez KASSA” címzendők.

— **Báli tájékoztató.** Február 27-én: A sátoraljai helyi izraelita nőegylet bálja a színházban.

Március 5-én: Az ev. reformátusok hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek (vasárnap) febr. hó 28-án és (hétfőn) febr. 29-én a Juhász Jenő telkén lévő műtermékben levételeket fognak eszközölni

— **Aki kertjét szereti, szép virágokat és kitűnő konyhakerti termékeket akar, az fedezze magiszükségletét Mauthner Ödön es. és kir. udvari magkereskedésében Budapest, Rottenbiller-utca 33. A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, kitűnő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti- és virágudon-ságoknak egész sorozatát is tartalmazza.**

IRODALOM.

Kerüllek. *)

Bármily vészes varázsa van
Az édesszavu bűnnek,
En bűbájad alól magam
Kiszakítom. Kerüllek.

Még fojt emléked mámore,
Még ölmos bánat ül meg,
De nem kereslek fel soha,
Soha többé! Kerüllek.

Majd csak fogy az emlékezet,
Az álmok tovatűnnek,
Szivemben csabos képedet
Nem hordom majd. Kerüllek.

De addig is az utadon
Lihegve-futva üzlek;
A gyűlölet nyomodba von
S ha látlak — elkerüllek.

Brody Mihály.

Kakas Márton. Hétről-hétre a vidám képek és elmés apróságok egész tömegével mulattatja olvasóit a *Kakas Márton* s művészeinek minden vonása, írónak minden betűje a jó izlés szigorú cenzuráján megy keresztül. A legújabb szám első oldalára *Linek Lajos* festett egy komorságban is mosolyra indító képet a magyar delegáció hazatéréséről. Ez a rajz volta-képpen elmés paródiája *Meissonier* híres képének, amely az Oroszországban megvert napoleoni sereg hazatérését ábrázolja s aki emlékszik az eredetire, bizonyára meg fogja becsülni a paródia művészi tökéletességét. A másik színes kép, egy vidám farsangi jelenet, a *Bér Dezső* előkelő művészetének fog elismerést szerezni. A többi kép közül kiválik *Ház Miklós* két rajza, amely újabb bizonyosságul szolgál e fiatal művész ritka talentumának. A lap irodalmi része csillogó tarka keret gyanánt fogja körül a képeket s minden sorból elmesség és jókedv sugárzik.

A Vasárnapi Ujság febr. 21-iki száma 35 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Kant Immanuel halálának 100-dik évfordulója” (arcképpel). — „A gög.” A Petőfi-társaság pályázatán jutalmat nyert költemény. *Irta Dombay Hugó*. — „A vén gazember” Elbeszélés. *Irta Mikszáth Kálmán*, (*Linek Lajos* rajzaival.) — „Dalmácia az Urániában” (képekkel dr. Havas Rezső felolvasásából). *Reményi Antaltól*. — „Korea” (képekkel dr. Cholnoky Jenő koreai fényképfelvételei után). — „Két japán geológus Budapesten” (képpel). *Dr. Papp Károlytól*. — „Gróf Andrassy Dénesné szobra” (képekkel *Holló Barabás*, *Horvay* és *Szamosvolszky Ligeti Miklós* és *Andrejka József* szoborművei után) — „Özvegy Tisza Lászlóné” (arcképpel). — „Teck Sándor herceg esküvője” (arcképekkel.) — „Egyenlőség” (képekkel a Nemzeti színház előadásáról.) — „A hajduk hadnagya” (képekkel a Magyar színház előadásáról.) — „A japán-orosz háború” (arcképekkel és képekkel: a japán csapatok partraszállására Csebulóban.) — **Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.** A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negydegyre négy kor. „Politikai Ujdonságok”-kal és „Világkrónika”-val együtt hat korona. **Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában.** (Budapest, IV. ker., Egyetem-u. 4 sz.)

*) Mutatvány a szerzőnek „Hullámok” címmel megjelent kötetéből.

Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

KÖZGAZDASÁG.

Mezőgazdasági munkáviszonyaink.

Gálszécs, 1904. febr. 19.

Oly mezőgazdaságban, melyben az évi munka rosszul oszlik meg és vagy megtorlódik, vagy hiányzik, mint mezőgazdaságaink legtöbbjén az egyik, vagy másik eset fennáll, nem nagy szerepet játszik az állandó eséltség. Ott, hol gabonatermelésnél nincs egyéb, tehát egyöntetű a gazdaság, külterjes a gazdaság, mely vetés és aratásnál voltaképpen egyebet nem ismer, a zsendülő növényzetre kevésnél kevesebb gondot fordít és aratás után a nyers termények feldolgozására alkalmat nem nyújt, ugyan mit tehetne ott az ember nagy-

számu gazdasági eséltséggel az egész hosszú éven át? A marhára ügyelése kivül alig szükséges a magyar mezőgazdaság állandó szolgálatot. S ha mégis fölös számu eséltséget találunk Magyarországszerte, ez nem mezőgazdasági, hanem személyi szolgálatra fogadott. Szolgákban túlgazdag Magyarország, minek a fényűző életmódban rejlik az oka; e szokás azonban a mezőgazdaságban dolgozó kezek érezhető szüke s az ezen inasoktól elfogyasztott magas bér mellett nemcsak szembeütlő, hanem káros is.

Legüdvösebb volna a magyar mezőgazdaságra nézve olyan független napszamos osztály, melynél be lehetne kopogtatnia valahányszor idegen segílyre szorul s mely nem verné költségre, mikor a mezőgazdaságban a munka szünetel. De miként élhetne meg másfelől a napszamos osztály? Iparos munka, melyből a mezőgazdasági szünetidő alatt fenttarthatná magát: alig van; a dologtalan időközben

tehát vagy paragonon kénytelen a munkás heverni s ez esetben a dolgozó gazda a munkaidőt oly búsán megfizeti, hogy a napszamos az év többi szakában is megélhessen belőle: mikor aztán a mezőgazda megint nem lát abból hasznot, hogy a munkást csak koronkint foglalkoztatja; vagy a munkás kénytelen melleleg foglalkozást keresni, mi nagyban csak valamely kisebb gazdaság folytatásában lehetséges, már aztán akár a kisebb gazdaság a napszamosé, akár haszonbérben bírja dolgozó urától, ki e haszonbér fejében fentartja magának az első szót a bérlő munkára megfogadásánál. De akár tulajdonos, akár bérlő a munkás, világos, hogy ilyen napszamos a mezőgazdának sem félig lehet napszamosa, mert épen, mikor leginkább szorult segítségére, annyi a dolga saját gazdaságában is, hogy alig győzi, az ő termése is csak akkor érvén sarló alá, mikor a nagyobb birtokosé.

A mezőgazdának azonban nagy

oka van megelégedni, ha csak ilyen fél-napszamosokat is kap, mert pénzen, ha még oly bőkezűleg osztogatja: nem egyhamar talál elegendő munkást. Minthogy továbbá a napszamosok, kiknek valamikéjük is van, jobbadán falvakban, tehát a külön-külön fekvő javadalmaktól gyakran jó távol tanyáznak, a nagy birtokosság kénytelen arra törekedni, hogy saját jóságából egy-egy darabot kihasogatva, napszamos családokat telepítsen meg évek egész sorára.

Mert hiába tetemes a munkabér, nem rendelkezhet elég számos munkással a gazdaember, ha más utómódon nem tudja őket lebilincselni. Magyar embert pénz nem igen csábit, de annál inkább a szántóföld s míg a legdúsabb bérért sem köti le magát, egy darabka sajátkeze alá bocsátott földdel sokkal könnyebben lehet őt szegődtetni.

Földmivelő.

Kiadótulajdonos: **Ehler Gyula.**

H I R D E T É S E K.

A régi megyei közkórház egész telke a rajta lévő épületekkel szabad kézből megvehető a jelenlegi tulajdonostól a sátoraljúj helyi izr. szent-egylettől. — Bővebbet HAAS LIPÓT egy. elnök urnál.

Szőlőkaró eladás.

Van szerencsém az igen tisztelt szőlőbirtokosok b. tudomására hozni, hogy 160 és 200 cm. hosszú legjobb minőségű száraz

szőlőkarókat

raktáron tartok és azokat bármily mennyiségben a szükséghez képest azonnal az új helyi állomásra bárhová szállítom.

Tisztelettel

HERZOG LIPÓT,
Sátoraljúj helyben.

Adler-féle **havanna rutmo** tessék nyomatékosan kréni, mert számtalan silány uánzat van forgalomban.

ADLER és GOLD

cs. és kir. udvari szállítók KASSA. Kapható az összes fűszer és csemege üzletekben.

Árverési hirdetmény.

Az „első sátoraljúj helyi kézi zálog kölcsön üzletben” mindazon zálogtárgyak, a melyek a lejáratától számítva egy hó leforgása alatt sem rendeztettek, az 1881. évi XIV. t.-e. 15. § a értelmében a zálogház helyiségében, hatósági közeg jelenlétében 1904. évi márczius hó 9 én délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen el fognak adni, amiről az érdekeltek ez uton értesitetnek. Sátoraljúj hely, 1904. évi február hó 22-én.

Első sátoraljúj helyi kézi zálogkölcsön üzlet.

Nagyméltóságú báró Jósika Sámuel ur szomatori gazdaságában 2500 klg. tavaszi bükköny és 2500 klg. tavaszi borsó zöld takarmányul csalamádé közzé való vetésre eladó, 100 klg. kényt zsákkal együtt a szomatori állomásra föladva. Borsó 18, bükköny 15 korona. Megrendelések az összeg előleges beküldése mellett fenti gazdasághoz intézendők. — Posta helyben.

KATONA BÉLA

OKLEVEELES MÉRNÖK

Sátoraljúj helyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***
nyitott.

Irodája foglalkozik: **birtok felmérésekkel, térképezésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal** és a mérnöki munka körébe tartozó mindennemű **tervezésekkel**. Elvállalja: **utak, vasutak, hidak és épületek tervezéseit és építését**.

Iroda: **Petőfi-utca 452. (Rude ház.)**

Eladó.

Előnyös feltételek mellett egy **szőlő- és gyümölcsös-kert**, nemesített gyümölcsfákkal; mely alkalmas fekvésénél fogva az egészségre jó hatást gyakorló kellemes kiránduló helynek is szolgál. — Bővebb felvilágosítással ad **Bretz Gusztáv** Sátoraljúj helyben.

Aikalmazást találhat

két szakavatott, józan életű **gépész** egy 6 lóerejű Umráth és Társa-féle és egy 6 lóerejű Magyar Államvasuti Gépgyári gőzcséplőgéphez az 1904. évi cséplési idényre **Princz Lajos** urnál **O.-Liszka** (Zemplénmegye).

Olyanok, a kik a fent irt gyártmányu gépeket már kezelték, előnyben részesülnek. Ajánlkozók küldjék be oklevelüket és bizonyítványukat, vagy ezek másolatait a fenti gőzgépek tulajdonosa czimére.

Eladó építési anyagok.

A Kazinczy-utcán levő u. n. „HAJNAL” korcsmai épület összes anyagai, u. m.: kövek, téglák, gerendák, ajtók stb. a legjutányosabb árban eladók. — Bővebb felvilágosítást ad **Csapó Lajos, Saurhely**.

Eladó.

Sátoraljúj hely -- sárospataki országot mentén, Sátoraljúj hely közelében fekvő két betelepített szőlő, körülbelül 8 1/2 kat. hold terjedelemben. Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Eladó

Sátoraljúj hely határában egy 50 holdas (1200 □ öl) első osztályú szántóföldemet s az ezzel egy tagban levő 11 holdas rétemet szabadkézből eladom. Czím **Varga Ferencz**. Sátoraljúj hely, Csillag-utca 348

MÉRLEG

gyártmányokról szóló képes árjegyzékemet, mely a legkülönfélébb;

egyensúly, tizedes és százados mérlegek,
gabona-, marha- és hidmérlegek,

továbbá

hitelesített súlyok és űrmértékek

ábráit és árait tartalmazza, érdeklődőknek készséggel küldöm ingyen és bérmentve.

Használt, hibás mérlegek javítását elvállalom.

SCHOTTOLA ERNŐ

BUDAPEST,

Fő-üzlet: VI., FONCIÉRE-PALOTA.

Gyár: VI., RÉVAY-UTCZA 16, saját ház.